

C18 – BRU1

VLAAMS PARLEMENT



Zitting 2008-2009

9 oktober 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

INHOUD

Interpellatie van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de naleving van de taalwet in de periodieke programmakrant KVS Express	1
Met redenen omklede motie	3
Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de achterstand van Brussel op het vlak van Nederlandstalige kinderopvang en de oplossing van de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest voor dit probleem	3

Voorzitter: mevrouw Gerda Van Steenberge

Interpellatie van de heer Erik Arckens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de naleving van de taalwet in de periodieke programmakrant KVS Express

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de minister, de Koninklijke Vlaamse Schouwburg of KVS is een door u met Vlaams overheidsgeld gesubsidieerde culturele instelling. De KVS heeft een periodieke programmakrant KVS Express die niet aflatend en moedwillig de taalwet overschrijdt. Deze programmakrant wordt verspreid in een tweetalige Frans-Nederlandse of drietalige Engels-Frans-Nederlandse vorm via post, culturele centra, bibliotheken, De Morgen enzovoort, over heel Vlaanderen. De publicatie kan ook worden opgestuurd naar particulieren als die daarnaar vragen.

Sinds 2005 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht reeds meer dan twintig adviezen uitgebracht over de verspreiding van de meertalige programmakrant KVS Express in Vlaanderen. In al haar adviezen veroordeelt de Verenigde Afdeling van de VCT – dus ook haar Franstalige leden – deze flagrante inbreuken op de taalwet en vraagt zij de KVS met aandrang enkel eentalige Nederlandstalige exemplaren te verspreiden in Brussel. De KVS heeft deze adviezen steeds met het meeste misprijzen en hooghartigheid naast zich neergelegd.

Op deze wijze wordt niet alleen een misprijzen voor de taalwet geëtaleerd, maar wordt tevens actief meegewerkt aan de voortschrijdende verfransing van Vlaanderen. Meer nog, de KVS en dus ook de hem subsidiërende overheid heeft er veel geld – Vlaams geld – voor over om de eentaligheid van Vlaanderen te breken. In zijn subsidieaanvraag 2006-2009 schrijft de KVS immers op bladzijde 46 dat de verspreiding van tweetalige en drietalige publicaties hem veel geld kost als gevolg van de vertaal-, druk- en portkosten. Toch blijft de KVS de taalwet overtreden en de eentaligheid van Vlaanderen ontkennen, ondanks de adviezen van de VCT.

Mijnheer de minister, mijn vraag ligt dan ook voor de hand. Hoe gaat u verder om met deze flagrante overtredingen van de taalwet door de KVS? Welke stappen zult u ondernemen? Dit is immers ontoelaatbaar en onwettelijk.

Als voorbeeld heb ik hier een ontwerp van advies naar aanleiding van een twintigtal klachten over KVS Express van iemand die in Dendermonde woont. De VCT bracht daarover op 10 oktober 2002 het volgende advies

uit: “De Koninklijke Vlaamse Schouwburg is een instelling van openbaar nut. De raad van bestuur is samengesteld uit vijf leden benoemd door de stad Brussel, vijf leden benoemd door de Vlaamse Regering en een lid benoemd door de Brusselse Gemeenschapscommissie. In artikel 3 van de statuten wordt duidelijk verwezen naar de internationale opdracht van het gezelschap en uitwisselingsprojecten met andere Belgische of buitenlandse toneelgezelschappen. De KVS is als instelling van openbaar nut onderworpen aan de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken of SWT en moet beschouwd worden als een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad. Artikel 22 SWT bepaalt dat in afwijking van de bepalingen die van toepassing zijn op de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, de instellingen waarvan de culturele activiteit een enkele taalgroep interesseert, onderworpen zijn aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied. Gelet op de aard van de opdrachten beschreven in artikel 3 van de statuten, oordeelt de VCT nochtans dat de KVS, naar analogie met artikel 11, paragraaf 3, zijn berichten en mededelingen in ten minste drie talen mag stellen, op voorwaarde dat het Nederlands op de eerste plaats komt en dat uit de anderstalige teksten duidelijk blijkt dat het om een vertaling uit het Nederlands gaat.”

Artikel 19 van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT mag de KVS meertalige brochures uitgegeven en verspreiden, doch wanneer zij op naam verstuurd worden, dienen zij volgens artikel 19 van de SWT in de taal van de particulier gesteld te zijn.

De klager uit Dendermonde had dan ook een eentalig Nederlandse programmabrochure moeten ontvangen. De VCT acht de klacht op dat punt ontvankelijk en gegrond.

Mijnheer de minister, bij brief van 20 augustus 2007 deelde u aan de VCT mee dat na overleg met de directie van de KVS, deze zomer de nodige stappen ondernomen zouden worden om elke volgende klacht uit te sluiten en dat de externe communicatie volledig conform de taalwetgeving werd aangepast.

Mevrouw Anneliese Geerts, Externe Relaties van de KVS, deelde aan de VCT mee dat de seizoensbrochures

verstuurd werden samen met een begeleidende brief die was opgesteld in de taal van de particulier.

In het gevolg van het betrokken advies van 28 februari 2008 deelde u bij brief van 24 april 2008 aan de VCT mee dat u de KVS verzocht hebt met dit laatste advies rekening te houden. De VCT verzoekt u de KVS er nogmaals aan te herinneren dat de programmabrochures in de taal van de particulier verstuurd moeten worden.

Wat de meerjarige programmabrochures betreft die als bijlage bij de krant De Morgen werden toegevoegd, wijst de VCT op haar vaste rechtspraak die stelt dat de berichten en mededelingen verspreid via de privépers zoals dagbladen, weekbladen en tijdschriften, in de taal van de publicatie moeten worden gesteld, zelfs als die verspreid wordt over het hele land. De lezer die een publicatie in een bepaalde taal koopt of ontvangt, dient zich normalerwijze te verwachten aan de teksten die in een taal zijn gesteld.

De VCT acht de klacht op dit punt eveneens ontvanke-lijk en gegrond. Zij vraagt u binnen de twee maanden haar het gevolg mee te delen dat u aan dit advies zult geven.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer Guy Vanhengel, collegevoorzitter van de VGC, aan de directeur van de KVS en aan de klager. De brief is ondertekend door de voorzitter van de VCT, mevrouw Van Cauwelaert.

Mijnheer de minister, hoe zult u optreden?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Onze Vlaamse cultuurhuizen in Brussel zijn sterkhouders van het interculturele Brussel en Vlaanderen. Hun open attitude ten aanzien van andere cultuurgemeenschappen en taalgroepen in deze stad zorgen daarvoor. Instellingen als de KVS draaien hun deuren open voor het anderstalige publiek. Tegelijk ontwikkelen ze zoals we ook van hen verwachten, een uitgesproken internationale werking. Dat beïnvloedt hun werking. De KVS was pionier in het samenwerken met artiesten van allochtone afkomst. De KVS introduceerde mee de boventiteling bij voorstellingen. Dit zorgt er ook voor dat andere gemeenschappen en anderstaligen in contact komen met de Vlaamse Gemeenschap.

Deze context beïnvloedt ook duidelijk de externe communicatie van de KVS. De KVS communiceert meer- talig, precies om dat meertalige publiek te informeren.

U kent echter ook mijn definitie van interculturaliteit. Het is een open opstelling tegenover andere gemeen- schappen, maar steeds vanuit een eigen welbegrepen identiteit. U kent ook mijn visie op het meertalige

Brussel. De taalkundige biodiversiteit vraagt niet om taalrelativisme, maar integendeel om respect voor de gemaakte afspraken, in het bijzonder de taalwetten. Vanuit die instelling is mijn standpunt duidelijk. Ik heb al meermaals de opmerking van de VCT aan de direc- tie van de KVS overgemaakt met de uitdrukkelijke vraag om bij de externe communicatie rekening te houden met opmerkingen van de VCT. Ik heb dit ook steeds gemeld aan de VCT.

Ik heb per aangetekende brief gereageerd op de notulen van de raad van bestuur van de KVS van 24 september 2008. Daarin staat: “Er blijven klachten van de taal- commissie bij het kabinet binnenstromen. De advocaat die de KVS voor deze kwestie bijstaat, adviseert om zelf een onderhoud met de voorzitter van de commissie aan te vragen. De aanvraag van deze afspraak is intus- sen lopende. Danny Op de Beeck zal zich voor dit onderhoud laten vergezellen door bestuurder Hugo Weckx. De raad van bestuur van de KVS verdedigt de keuze van drietaligheid in de communicatie en vindt dat de VCT er een achterhaalde redenering op nahoudt. Gezien de werking in een tweetalige hoofdstad en gezien het feit dat de KVS een internationale uitstra- ling heeft, acht het bestuur het opportuun in meer dan alleen het Nederlands te communiceren.”

Ik ga niet akkoord met deze gang van zaken. Ik kan begrip opbrengen voor de meertalige en internationale context waarin de KVS werkt, maar vraag tegelijk een correcte toepassing van de taalwetgeving waarbij er naar gepersonaliseerde adressen in het Nederlands wordt gecommuniceerd. Bij een ongerichte publieks- communicatie binnen het tweetalige gebied Brussel- Hoofdstad is er geen bezwaar om dit in meerdere talen te doen, voor zover het duidelijk is dat het Nederlands de eerste taal is.

Ik verwacht van de directie dat op korte termijn gevolg wordt gegeven aan deze bezorgdheid, zodat ik niet gedwongen zal worden om sancties te nemen.

Intussen heb ik vernomen dat de directie samen met een KVS-bestuurder een onderhoud heeft gehad met de voorzitter van de VCT, mevrouw Van Cauwelaert. Volgens de KVS was het een constructief gesprek waarin zij de internationale werking en het meertalige bezoekersprofiel van de KVS hebben toegelicht en uitgelegd hoe dit de externe communicatie beïnvloedt.

Tussen de KVS en de VCT is afgesproken dat de KVS mij een voorstel overmaakt over hoe ze het evenwicht kunnen vinden tussen hun internationale werking en meertalige bezoekersprofiel enerzijds en het respect voor de taalwetten in hun externe communicatie ander- zijds. Het voorstel houdt ook in dat ik op basis daarvan een advies vraag aan de VCT, aangezien de KVS zelf geen formeel advies kan aanvragen.

Ik kijk met belangstelling uit naar het voorstel, maar wil nogmaals beklemtonen dat ik niet kan en niet zal aanvaarden dat de taalwetgeving niet wordt nageleefd.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de minister, ik ben blij met uw antwoord. Ik zal deze zaak met heel veel aandacht opvolgen.

Ik ben ook benieuwd welke stappen u zult zetten indien de KVS volhardt in de boosheid. Dezelfde vraag is ook bij de VGC gesteld. Collegelid Smet heeft duidelijk gezegd aan de vraagsteller, de heer Pison, dat hij de VCT en de toepassing van de taalwetgeving op een instelling als de KVS een retrograde activiteit vindt en absoluut niet meer van toepassing. Mijnheer de minister, ik hoop dat u in uw maandelijks contacten met de VGC er bij het bevoegde collegelid op aandringt dat de optie waar u volledig achter staat, wordt overgenomen.

Er zijn twee zaken die we moeten onderscheiden. Het blad wordt opgestuurd naar particulieren in Vlaanderen. Het kan niet dat dit in drie talen gebeurt. Men lost dit momenteel op met een begeleidend schrijven om uit te leggen waarom dat gebeurt. Ik heb een advies van de VCT voorgelezen over De Morgen die om de drie maanden een drietalige versie van KVS Express bevat. Ook dan kan niet. U hebt zich uitgesproken voor zendingen aan particulieren, maar niet over de vraag of dat blad al dan niet in drie talen bij De Morgen mag worden gevoegd.

Minister Bert Anciaux: Een gepersonaliseerd schrijven kan in geen geval in meer dan alleen het Nederlands gebeuren. Een blad dat wordt uitgedeeld op straat of een niet-gepersonaliseerd blad dat wordt verspreid in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad kan, gelet op de internationale uitstraling en vanuit een zelfbewuste eigenheid, perfect in meerdere talen.

De heer Erik Arckens: Ik wil het debat over de KVS niet opnieuw openen, maar ik wil u er wel op wijzen dat er wel degelijk ook een advies is van de VCT over De Morgen. Die krant wordt niet alleen in Brussel, maar in heel Vlaanderen verspreid. Heb ik u goed begrepen dat het voor u kan dat De Morgen om de drie maanden een drietalige versie van KVS Express bevat?

Minister Bert Anciaux: U hebt dat verkeerd verstaan. Ik heb me daar niet over uitgesproken. Mij lijkt het niet logisch. Ik wil me daar echter niet in detail over uitspreken. Daarvoor is er de VCT. Als zij daar een advies over verleent, dan moet dat worden nageleefd.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Arckens werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie

aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de achterstand van Brussel op het vlak van Nederlandstalige kinderopvang en de oplossing van de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest voor dit probleem

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, Brussel kent op dit moment een demografische piek. Het logische gevolg daarvan is een tekort aan kinderopvang. Met haar 'crècheplan' tracht de Brusselse regering hier een antwoord op te bieden. De kinderopvang is echter geen bevoegdheid van de Brusselse regering, ook niet via de gemeenten. Het is een gemeenschapsbevoegdheid, zo stelde ook de Raad van State. De regering mag als voogdijoverheid de negentien gemeenten wel financieel ondersteunen, maar niet voor gerichte domeinen, die ook nog eens behoren tot de bevoegdheid van de gemeenschappen. Bovendien, zo waarschuwt de rechtsinstantie, begeeft de regering zich op glad ijs. Het 'crècheplan' is opgenomen in de Brusselse begroting. Het Arbitragehof vernietigt systematisch begrotingsbepalingen die ingrijpen in aangelegenheden waarvoor de wetgever niet bevoegd is.

De Brusselse regering legt dat advies naast zich neer en sluisst het geld voor het 'crècheplan' door naar de Brusselse gemeenten. De gemeenten kunnen dan, na het indienen van een project, rekenen op een financiële tegemoetkoming. Vorig jaar gingen die fondsen integraal naar gemeentelijke kinderdagverblijven van het Franstalig taalregime. Zo ging er 500.000 euro naar Anderlecht en Schaarbeek, 300.000 euro naar Elsene en Sint-Gillis, 240.000 euro naar Sint-Lambrechts-Woluwe.

De Brusselse regering besliste dit jaar om een aanmoedigingspremie te geven aan gemeenten die zowel een Nederlandstalige als een Franstalige crèche bouwen. De gemeenten gingen daar echter niet op in. Op één project in Molenbeek na zijn alweer alle dertien projecten bedoeld voor Franstalige kindjes.

Dat een gewestelijk crècheplan, via de gemeentebesturen, tot problemen zou leiden in de hoofdstad stond in de sterren geschreven. Het is duidelijk dat de de facto Franstalige gemeentebesturen hier gebruik van zouden

maken om het aanbod aan Franstalige kinderopvang uit te breiden. Daarnaast is er nog een financiële stroom van het tweetalige Brusselse Hoofdstedelijke Gewest naar de Franse Gemeenschap. Zo deelt de regering ook personeel uit in de kinderopvang, in de vorm van gesubsidieerde contractuelen (gesco's). Voor de vrije kribbes is een verdeelsleutel afgesproken en krijgt de Nederlandstalige kinderopvang 20 procent. Maar voor de gemeenten en in buurten van de wijkcontracten is die verdeelsleutel er niet. Het gevolg daarvan is dat het bijna exclusief Franstalige crèches zijn die van het extra personeel genieten.

Staatssecretaris Grouwels, die binnen de Vlaamse Gemeenschapscommissie bevoegd is voor Welzijn, geeft toe dat er een probleem is met dit systeem en met de verdeling van het geld. Maar toch blijft zij en ook de andere Vlaamse Brusselse ministers achter het 'crècheplan' van de Vlaamse Regering staan! Mijnheer de minister, dat is een vingerwijzing naar een non-beleid van de Vlaamse Regering. Eigenlijk kan dat niet.

De heer Demesmaeker heeft deze vraag ook gesteld aan minister van Welzijn Vanackere. Uit zijn antwoorden heb ik drie zaken onthouden. Hij wil niet a priori beweren dat het om een bevoegdheidsoverschrijding gaat op dit vlak. Bovendien schuift hij nogal gemakkelijk de hete aardappel door naar het Brusselse gewest door te stellen dat de discussie vooral daar, op dat beleidsniveau, moet worden gevoerd.

Ik kom even terug op wat hij zei over die bevoegdheidsoverschrijding. Hij citeert uit het Brusselse regeerakkoord, waarin staat: "Het is niet de bedoeling om bevoegdheidsgewijs in het vaarwater te komen van de gemeenschappen, maar deze laatste steun te verlenen voor hun programmering." Dus, zo stelt minister Vanackere, mogen we niet beweren dat er sprake is van een bevoegdheidsoverschrijding. Uiteraard ben ik het daar absoluut niet mee eens. Mijnheer de minister, wat is uw mening? Minister Vanackere zei ook nog dat hij met u overleg zou plegen om na te gaan of er ter zake nog stappen gezet zouden worden.

Mijnheer de minister, wat is uw standpunt over de bevoegdheidsoverschrijding? Is hierover enig overleg geweest met minister van Welzijn Vanackere? Volgens hem zou dat op 7 oktober het geval geweest zijn of zou het nog gebeuren. Is er al overleg geweest? Is de Vlaamse Regering op een of andere wijze door de Brusselse regering geconsulteerd over deze problematiek? Welke initiatieven nam u al om de Brusselse regering te wijzen op haar flagrante bevoegdheidsovertreding? Bent u bereid deze zaak aan te kaarten op het volgende Overlegcomité?

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Het klopt inderdaad dat ik eerder deze week een vraag heb gesteld aan minister

Vanackere. Ik zal met heel veel aandacht luisteren naar het antwoord. Daarna zal ik er misschien nog op ingaan.

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Ik zal even herhalen wat ik ook in de commissie voor Welzijn heb gezegd. We moeten ook eens de hand in eigen boezem steken. Via gewestmidde-len zorgen we in Vlaanderen ook voor heel wat kinderopvang. We moeten er ons dus voor hoeden de steen te werpen naar een gewest dat eigenlijk hetzelfde doet.

Er zijn in Vlaanderen wel instrumenten die afhankelijk zijn van die verdeling van de gesco's. De realisatie van een deel van het actieplan flexibele en occasionele opvang is gekoppeld aan de Brusselse gesco's, net zoals dat dit in Vlaanderen gekoppeld is aan het beleid inzake sociale economie. Een andere zaak waarbij Vlaanderen niet aan Brussel heeft gedacht, is de nieuwe lancering van de dienstencheques. We weten op voorhand dat die niet van toepassing zijn voor Brussel. In het verleden hebben we daarvoor in een compensatie voorzien. Ik weet niet of dat ook deze keer het geval is.

Daarnaast is er nog iets dat me stoort. Men doet alsof de gemeenten niets doen voor de Nederlandstalige crèches omdat er geen aanvragen geweest zijn in dit fonds. In mijn eigen gemeente is er wel een goed evenwicht tussen Nederlandstalige en Franstalige crèches. Kwalitatief steken die er ook sterk bovenuit. Misschien was het niet opportuun om hier ook een uitbreiding te vragen.

Het is niet omdat er geen Nederlandstalige aanvragen zijn dat er geen inspanningen gebeuren voor de Nederlandstalige crèches. Misschien zijn er andere middelen die gemakkelijker toegankelijk zijn, of is het infrastructuurprobleem aan Nederlandstalige kant niet zo groot. Ik wil ervoor waarschuwen niet te kort door de bocht te gaan.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, collega's, hoewel dit dossier enige nuancering verdient, is het duidelijk dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met zijn crècheplan inderdaad de institutionele bevoegdheidsverdeling doorkruist. Het Brusselse regeerakkoord bepaalt dat "bijkomende gesco-banen jaarlijks opgericht zullen worden ter ondersteuning van het buurtbeleid (wijkcontracten)." Deze aanwervingen zouden ook gebeuren in de kinderkribben om op die manier in te spelen op de belangrijkste vraag van de gezinnen om beroepsleven en privéleven beter op elkaar af te stemmen.

De regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zou in de sector van de kinderopvang in 2600 plaatsen

voorzien, in samenwerking met alle betrokken instanties. In uitvoering van deze afspraak keurde de Brusselse hoofdstedelijke regering op 22 maart 2007 een kinderkribbenplan – ‘plan crèches’ – goed. Enkele belangrijke acties uit het plan zijn de toewijzing van gesco’s en toelagen voor gemeentelijke infrastructuur voor kinderopvang. Het plan stelt natuurlijk dat het niet de bedoeling is om in het vaarwater te komen van de bevoegdheid van de gemeenschappen. De kinderopvang is een exclusieve bevoegdheid van de gemeenschappen, maar de gewesten kunnen binnen hun bevoegdheden, zoals tewerkstelling, ‘ondersteunende maatregelen’ nemen.

De actie waar discussie over bestaat, is de bevoegdheid van het gewest met betrekking tot de toelagen voor gemeentelijke infrastructuur. Gewesten zijn bevoegd voor algemene financiering van de gemeenten, maar niet voor de specifieke financiering van gemeentelijke initiatieven inzake gemeenschapsbevoegdheden, in casu kinderopvang. De Raad van State was daar kritisch over. Ze leverde vorig jaar een advies af dat niet mis te begrijpen valt: “De Brusselse regering is niet bevoegd, ook niet via de gemeenten, om crèches te bouwen. De regering mag als voogdijoverheid de negentien gemeenten wel financieel ondersteunen, maar niet voor gerichte domeinen die ook nog eens behoren tot de bevoegdheid van de gemeenschappen.”

Bovendien, zo waarschuwt de rechtsinstantie, begeeft de regering zich op glad ijs. Het crècheplan is opgenomen in de Brusselse begroting, en het Arbitragehof vernietigt systematisch begrotingsbepalingen die ingrijpen in aanleggelegenheden waarvoor de wetgever niet bevoegd is.

De Brusselse hoofdstedelijke regering heeft dit advies niet gevolgd. Er werden met betrekking tot de toelagen aan gemeentelijke infrastructuur besluiten aangenomen op 7 juni 2007 – projectoproep 2007 – en 10 april 2008 – projectoproep 2008. Op 25 oktober 2007 werden de projecten 2007 goedgekeurd.

Gelet op het gebrek aan Nederlandstalige projecten werd in 2008 voorzien in een financiële stimulans voor gemeenten die twee projecten van verschillende taalgemeenschappen indienen. Op 17 juli 2008 werden de projecten 2008 goedgekeurd. Op Sint-Jans-Molenbeek na, dat zowel een Franstalig als Nederlandstalig project indiende, was er geen ander Nederlandstalig project.

Ik kan u meedelen dat het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie besliste in haar collegevergadering van 25 september 2008 om een gezamenlijke brief te richten aan de minister-voorzitter van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Het college zal tevens een initiatief nemen ten aanzien van de burgemeesters en bevoegde schepenen.

Uit het collegeverslag leid ik af dat het college het principe – het gewest voert een kinderdagverblijvenbeleid –

eigenlijk niet in twijfel trekt, maar wel de scheefftrekking op het terrein. De gemeentebesturen zijn niet geïnteresseerd in het indienen van Nederlandstalige dossiers.

Voor de gescobanen is er geen probleem. Het hoofdstedelijke gewest is wel degelijk bevoegd. Er moet wel een onderscheid worden gemaakt tussen de gesco’s voor gemeentelijke kinderdagverblijven en de gesco’s voor vzw’s. Wat de tweede categorie betreft, werd een overeenkomst afgesloten tussen de Brusselse hoofdstedelijke minister Cerexhe en Vlaams minister Vanackere. De toewijzing van deze gesco’s werd gekoppeld aan de huidige uitbreidingsronde Kind en Gezin. Op die manier krijgt Brussel extra plaatsen, bovenop de voorafname van 10 procent. Alvast dit onderdeel van het plan heeft dus een meerwaarde voor de Vlaamse Gemeenschap.

Ik heb over dit dossier mijn bezorgdheid uitgedrukt bij de VGC-collegeleden. Ook voer ik overleg met mijn collega-minister bevoegd voor Welzijn over de stappen die politiek opportuun zijn om te ondernemen. Ik wil daarbij rekening houden met de gemeenschapsdialoog die start en met het feit dat minister Vanackere een vorm van samenwerking met het Brusselse gewest bereikte voor het toekennen van de gesco’s. Op zijn minst moet er echter een rechttrekking gebeuren ten voordele van Nederlandstalige kinderdagverblijven.

Ten gronde is mijn politiek standpunt in dit dossier afdoende bekend. Het Brusselse gewest hoort enkel uitgaven te doen voor gewestelijke bevoegdheden en kan ook enkel maar geld doorsluizen naar de gemeente voor gewestelijke bevoegdheden. De financiering van gemeenschapsbeleid op gemeentelijk vlak moet gebeuren via de gemeenschappen.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben het volledig met u eens dat het inderdaad om een bevoegdheidsoverschrijding gaat. U maakt wel enige abstractie voor wat de stappen betreft die minister Vanackere en minister Cerexhe al hebben gezet. Dat lijkt u enigszins door de vingers te zien.

Minister Bert Anciaux: Dat is niet waar. Dat mag zelfs. Dat is perfect wettelijk.

Mevrouw Greet Van Linter: Maar u zegt dat er een rechttrekking moet gebeuren. Hoe denkt u dat te doen?

In het kader van de institutionele onderhandelingen moeten de violen gelijk worden gestemd. Onder Brusselse ministers bestaat zelfs geen eenduidig standpunt over onder andere de bevoegdheidsverdeling.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Voor alle duidelijkheid zeg ik nogmaals dat er met betrekking tot de gesco's geen probleem is. Wat de samenwerking tussen minister Vanackere en minister Cerexhe betreft, is er volgens mij geen bevoegdheidsoverschrijding. Een andere zaak is de financiering van de infrastructuur.

Voor alle duidelijkheid zeg ik dat het nogal vanzelfsprekend is dat deze problematiek in de dialoog aan bod komt. Wat zit ik daar in godsnaam anders te doen? Het is nogal wies dat die problematiek en alles wat daaraan verbonden is – Vlaanderen, Brussel, gemeenschappen enzovoort – aan bod zullen komen in de dialoog.

Samen met minister Vanackere onderzoek ik wat er op het vlak van de rechtekking kan gebeuren en welke stappen opportuun zijn.

Mevrouw Greet Van Linter: Dat is dan meteen het antwoord op de vraag in verband met het Overlegcomité.

Minister Bert Anciaux: U weet dat ik er geen enkel probleem mee heb iets te agenderen op het Overlegcomité. Alleen weten we wat het antwoord zal zijn. Het Overlegcomité zal zeggen dat die zaak uitgepraat moet worden bij de dialoog.

De voorzitter: Het incident is gesloten.